

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 94.984 van 25 april 2001
in de zaak A. 50.474/X-9426.**

In zake : 1. Geertrui DAEM,
2. Koenraad VERBRUGGE,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat G. VAN HOORICK,
kantoor houdende te 9185 WACHTEBEKE,
Peene 42

tegen :

1. de stad GENT,
2. het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door
de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat P. Taelman,
kantoor houdende te 9000 GENT,
Coupure 5.

tussenkommende partij :

de n.v. MALMAR,
die woonplaats kiest bij
Advocaat J. MERTENS,
kantoor houdende te 9000 GENT,
Bagattenstraat 124.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Geertrui DAEM en Koenraad VERBRUGGE op 2 maart 1993 hebben ingediend om de vernietiging te vorderen van het bijzonder plan van aanleg nr. 92, "Dendermondsesteenweg" genaamd, van de stad Gent, omvattende een plan van de bestaande toestand en een bestemmingsplan, definitief aangenomen bij het gemeenteraadsbesluit van de stad Gent van 16 december 1991 en goedgekeurd bij besluit van 3 november 1992 van de Gemeenschapsminister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 7 januari 1993;

Gelet op het arrest nr. 42.808 van 6 mei 1993 waarbij het verzoek tot tussenkomst van de n.v. MALMAR in het administratief kort geding wordt ingewilligd en de vordering tot schorsing wordt verworpen;

Gezien het verzoekschrift tot tussenkomst van 13 juli 1993 ingediend door de n.v. MALMAR;

Gelet op de beschikking van 19 juli 1993 die de tussenkomst van de n.v. MALMAR toelaat;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur W. WEYMEERSCH;

Gelet op de beschikking van 5 april 2000 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van de eerste verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 27 februari 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 18 april 2001;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M. VRINTS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat L. VANWALLE die, loco Advocaat G. VAN HOORICK verschijnt voor de verzoekende partijen, van Advocaat G. SCHOETERS, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van

Advocaat P. AERTS die, loco Advocaat P. Taelman verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur W. WEYMEERSCH;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat in het auditoraatsverslag de verwerping van het beroep wordt voorgesteld in hoofde van de tweede verzoekende partij; dat de hoofdgriffier bij de kennisgeving van het auditoraatsverslag aan de tweede verzoekende partij melding heeft gemaakt van artikel 21, zesde lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, en van artikel 14quater, § 1, van voornoemd besluit van de Regent;

Overwegende dat de tweede verzoekende partij binnen de termijn van dertig dagen, gesteld in voornoemd artikel 21, zesde lid, geen verzoek tot voortzetting van de procedure heeft ingediend; dat krachtens die wetsbepaling te haren aanzien een vermoeden van afstand van het geding geldt;

Overwegende dat de tweede verzoekende partij, overeenkomstig artikel 14quater, § 1, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State ervan in kennis werd gesteld, dat deze laatste de afstand van geding zal uitspreken, tenzij de verzoekende partij binnen een termijn van vijftien dagen vraagt om te worden gehoord; dat de tweede verzoekende partij niet heeft gevraagd om te worden gehoord;

Overwegende dat de raad van bestuur van de tussenkomende partij op 13 april 1993 heeft beslist tussen te komen in de vordering tot schorsing; dat echter geen dergelijke beslissing voorligt met betrekking tot onderhavige vordering tot nietigverklaring; dat de annulatieprocedure en de kortgedingprocedure afzonderlijke procedures zijn; dat door het bevoegde orgaan afzonderlijke beslissingen moeten worden genomen, eensdeels voor het instellen van de tussenkomst in de schorsingsprocedure, anderdeels voor het indienen van het verzoek tot tussenkomst in de annulatieprocedure; dat de vraag tot tussenkomst in de annulatieprocedure als niet-ontvankelijk dient te worden afgewezen;

Overwegende dat de eerste verzoekende partij die woonachtig is binnen de omtrek van het bestreden aanlegplan in een eerste middel de schending aanvoert van artikel 19, laatste lid en artikel 21, vijfde lid, van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, omdat het ontwerp van bijzonder plan van aanleg, na het openbaar onderzoek, niet aan de Commissie van Advies werd voorgelegd en dergelijke commissie overigens niet eens bestond en omdat het ontwerpaanlegplan al evenmin werd voorgelegd aan de Regionale Commissie van Advies zodat een substantiële vorm niet werd nageleefd;

Overwegende dat de eerste verwerende partij antwoordt dat artikel 21, vijfde lid, van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw niets anders voorziet dan dat de commissie advies moet geven binnen de zestig dagen, dat indien dat niet gebeurt, het advies wordt geacht gunstig te zijn, dat de wet zelf de bedoelde vormvereiste niet als substantieel of op straffe van nietigheid heeft voorgeschreven vermits er geen enkele sanctie wordt aan verbonden, dat het formeel raadplegen van de commissie geen ander resultaat zou hebben opge-

leverd dan een stilzwijgen, dat de verzoekende partij het vormgebrek niet met goed gevolg kan inroepen aangezien zij in haar belangen niet werd geschaad;

Overwegende dat de tweede verwerende partij vooreerst laat gelden dat geen advies diende te worden gevraagd aan de Regionale Commissie van Advies aangezien reeds in 1967 de Commissie van Advies van de agglomeratie Gent werd ingesteld en artikel 19, § 5, van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw in dat opzicht slechts een overgangsmaatregel is en dat het zinloos zou geweest zijn het advies in te winnen van een commissie die reeds sedert 1974 niet meer samenkwam om daarna vast te stellen dat geen advies werd uitgebracht en het dus geacht moest worden gunstig te zijn;

Overwegende dat de eerste verzoekende partij onder meer repliceert dat "in deze adviescommissies onder meer deskundigen en verenigingen (zetelen) die het opnemen voor bewoners, zodat de belangen van verzoekers door het niet-raadplegen wel degelijk zijn geschaad (en dat) de raadpleging van substantiële aard (is), vermits het advies slechts geacht wordt gunstig te zijn, als de commissie vooraf werd geraadpleegd";

Overwegende dat artikel 19 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw zoals het van kracht was op het ogenblik waarop het bestreden bijzonder plan van aanleg tot stand is gekomen, luidt als volgt :

"Art. 19. De Koning stelt voor elk van de agglomeraties Brussel, Antwerpen, Luik, Gent en Charleroi, met omschrijving van hun gebied, voor elke vereniging van gemeenten opgericht krachtens artikel 14, vierde lid, en voor elke gemeente met 10.000 inwoners en meer, die niet in de gezegde agglomeraties of verenigingen is begrepen, een Commissie van advies in, die benevens de voorzitter, ten minste 10 en ten hoogste 20 leden telt, gekozen uit personen die tot

de openbare en de private sector behoren. Iedere commissie kan zich in secties splitsen; zij kan met goedkeuring van de Koning een deel van haar bevoegdheid aan deze secties overdragen.

De Koning benoemt de voorzitter en de leden van die commissies op een dubbele lijst van kandidaten, voorgedragen door de in artikel 7 bedoelde Regionale Commissie van advies.

In iedere Commissie heeft een door de Minister aangewezen ambtenaar van het Bestuur van de Stedebouw en de Ruimtelijke Ordening zitting met adviserende stem.

De Minister stelt voor de Commissies één enkel reglement van orde vast.

Voor de gemeenten die niet onder het eerste lid van dit artikel vallen, oefent de Regionale Commissie van advies de taak uit die door deze wet wordt opgedragen aan de Commissie van advies.

Hetzelfde geldt voor de in het eerste lid bedoelde gemeenten zolang hiervoor geen Commissie van advies is ingesteld";

dat artikel 21, vijfde lid, van dezelfde wet luidt als volgt :

"Het ontwerpplan wordt samen met de bezwaren, de opmerkingen en het proces-verbaal van sluiting van het onderzoek voorgelegd aan de bevoegde Commissie van advies; deze geeft haar advies binnen zestig dagen na ontvangst van het dossier, bij gebreke waarvan haar advies geacht wordt gunstig te zijn";

Overwegende dat luidens artikel 77, tweede lid, van dezelfde wet de bepalingen van de wet waarin de bemoeiing van de Commissies van Advies is voorgeschreven slechts in werking treden naarmate de koninklijke besluiten houdende benoeming van de leden van die commissies in het Belgisch Staatsblad worden bekendgemaakt;

Overwegende dat uit de niet betwiste gegevens van de zaak blijkt enerzijds, dat de Commissie van Advies voor de agglomeratie Gent werd ingesteld bij koninklijk besluit van 4 september 1967 en dat haar leden benoemd werden bij koninklijk besluit van 17 juli 1970, verschenen in het Belgisch Staatsblad van

19 augustus 1970 met het gevolg dat de bepalingen van de artikelen 19 en 21 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, op 19 augustus 1970 in werking zijn getreden; dat anderzijds blijkt dat het ontwerpplan niet aan de bedoelde commissie werd voorgelegd;

Overwegende dat uit de redactie van artikel 21, vijfde lid, van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, blijkt dat het advies van de bevoegde Commissie van Advies verplicht moet worden ingewonnen; dat het raadplegen van die commissie derhalve een substantiële vormvereiste is in de totstandkoming van een gemeentelijk plan van aanleg; dat het feit dat die commissie binnen de zestig dagen advies moet uitbrengen, bij ontstentenis waarvan het advies geacht moet worden gunstig te zijn, geen andersluidende conclusie wettigt en zeker niet ontslaat van de besproken verplichting; dat het middel gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de n.v. MALMAR wordt afgewezen.

Artikel 2.

De afstand van het geding van de tweede verzoekende partij wordt vastgesteld.

Artikel 3.

Vernietigd wordt het bijzonder plan van aanleg nr. 92, "Dendermondsesteenweg" genaamd, van de stad Gent, omvattende een plan van de bestaande toestand en een bestemmingsplan, definitief aangenomen bij het gemeenteraadsbesluit van de stad Gent van 16 december 1991 en goedgekeurd bij besluit van 3 november 1992 van de Gemeenschapsminister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden.

Artikel 4.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Artikel 5.

De kosten van het beroep in hoofde van eerste verzoeker, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de verwerende partijen, ieder voor de helft.

De kosten van het beroep, in hoofde van tweede verzoeker, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van hemzelf.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op drieduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzitting, op vijftwintig april tweeduizendeen,
door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M. VRINTS,	kamervoorzitter,
de HH.	J. BOVIN,	staatsraad,
	G. VAN HAEGENDOREN,	staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

M. VRINTS.